

❖ અંજન

Cenchrus ciliaris, L. → સફેદ અંજન ઘાસ,

Cenchrus setigerus, L. → કાળુ અંજન ઘાસ

ગૌયર માટેનું બહુવર્ષીય ઘાસ, ઓછા વરસાદ અને સખત ગરમીવાળા સુકા પ્રદેશોને અનુરૂપ છે. આ ઘાસને ધામણ અથવા બફેલ ઘાસ પણ કહે છે. પોષક દ્રવ્યોથી ભરપૂર, ખાવાલાયક ચારો આપવા ઉપરાંત તે જમીનનું ધોવાણ પણ અટકાવે છે. ઉનાળાની સખત ગરમીમાં પણ આ ઘાસ તેની લીલોતરી જાળવી રાખે છે. વળી આ ઘાસ તદ્દન સલામત હોઈ પશુ પર કોઈ જ માઠી અસર થતી નથી. કાળુ અંજન ઘાસ ઓછા વરસાદવાળા અને સખત ગરમીવાળા સુકા પ્રદેશોમાં ઉગાડી શકાય છે. પરંતુ આમા ચારાનું ઉત્પાદન ઓછું મળે છે. આ ઘાસ ૪૫° થી ૪૮° તાપમાન સહન કરી શકે છે અને ગરમ હવા (લૂ) પણ સહન કરી શકે છે. પરંતુ આ ઘાસમાં વધારે સમય પાણી ભરાય રહે તો વૃદ્ધિ અને વિકાસ નબળો થાય છે.

સુધારેલ જાતો :

ક્રમ	જાતનું નામ	પાકવાનાં દિવસો (બીજથી બીજ)	નોંધ
૧	પુસા યલો અંજન	૯૦-૧૦૦	પીળા લાંબા પાન, ફુટ સારી, અછત સામે પ્રતિકારક
૨	CAZRI-75 (મારવાડ અંજન)	૯૦-૧૦૦	ઉભડી જાત, જાડું થડ, પુષ્કળ પ્રમાણમાં ફુટ, લાંબા અને પહોળા પાન, પાણીની અછત અને ઢળી પડવા સામે પ્રતિકારક
૩	CAZRI-76 (મારવાડ ધામણ)	૯૦-૧૦૦	છોડની ઉંચાઈ ૫૦-૬૦ સે.મી., પુષ્કળ પ્રમાણમાં ફુટ, પાતળું થડ, આછા લીલા, લાંબા અને પહોળા પાન, ઢળી પડવા અને દુષ્કાળ સામે પ્રતિકારક
૪	IGFRI-3108 (મારવાડ ધામણ)	—	—

જમીન :

આ ઘાસને રેતાળ, ગોરાડુ, લાલ, મધ્યમ કાળી અને સારી નિતારવાળી જમીન અનુકૂળ આવે છે. તેમ છતાં તે જંગલમાં પણ સારું થાય છે. યુનાવાળી લાલ જમીન તેને સૌથી વધુ અનુકૂળ આવે છે.

જમીનની તૈયારી :

એક વખત મોલ્ડ બોલ્ડ-પ્લાઉથી ઉડી ખેડ કરીને બે વખત આડી-ઉભી કરબની કે દેશી હળની ખેડ કરી જમીન તૈયાર કરવી.

વાવણી:

બિનપિયત ઘાસની વાવણી જૂન-જુલાઈ માસમાં પ્રથમ વરસાદે કરવી. જ્યારે ફેરોપણી પધ્ધતિમાં જૂનની શરુઆતમાં ધરુવાડીયુ તૈયાર કરીને ચાર અઠવાડીયા પછી ફેરોપણી કરવી જોઈએ.

જ્યારે પાકની વાવણી હારમાં કરવાની હોય ત્યારે ૨ થી ૩ કિલો/હે બિયારણનો દર રાખીને ૬૦ થી ૭૫ સેમી ના અંતરે કરવામાં આવે છે. રેતાળ જમીનમાં આ પાકની રોપણી ૪૫ × ૪૫ સેમીના અંતરે કરવી અને વધુ

વરસાદવાળી અને માટીયુક્ત સારા નિતારવાળી જમીનમાં ૬૦ × ૬૦ સેમીનું અંતર રાખી રોપણી કરવી જોઈએ.

ખાતર:

જમીન તૈયાર કરતી વખતે ૧૦ થી ૧૫ ટન/હે પ્રમાણે છાણીયુ ખાતર આપવું અને ૩૦ કિલો નાઈટ્રોજન અને ૨૫ કિલો ફોસ્ફરસ પ્રતિ હેક્ટરે વાવણી વખતે આપવો.

પિયત:

અંજન ઘાસસુકા વિસ્તારમાં થતું ઘાસ હોવાથી તે પાણી ભરાઈ રહે તેવી સ્થિતિ સહન કરી શકતું નથી. ઉનાળાનાં દિવસોમાં આછા પિયત આપવાથી તેનો વિકાસ ઝડપી થાય છે ચોમાસાની ઋતુમાં જરૂરીયાત મુજબ પિયત આપવું.

પાછલી માવજત:

ઘાસની શરુઆતની અવસ્થામાં એક થી બે વખત આંતરખેડ અથવા નિંદામણ કરવા. ત્યારબાદના વર્ષોમાં ઉનાળાની ઋતુમાં એક વખત આંતરખેડ કરવાથી નિંદામણનો નાશ થાય છે અને ઘાસનો વિકાસ સારો થાય છે.

પાક સંરક્ષણ:

આ પાકમાં કીટકો કે રોગોનો ગંભીર ઉપદ્રવ ન હોય પાક સંરક્ષણના પગલા લેવાની જરૂરીયાત રહેતી નથી.

કાપણી:

પ્રથમ વર્ષે વાવણી પછી ચાર મહીને એક કાપણી લેવી અને બીજા વર્ષે ત્રણ કાપણી અને પછી દરેક વર્ષે છ-છ કાપણી લઈ શકાય છે.

ઉત્પાદન :

પિયત વિસ્તારમાં ૪૦૦ થી ૫૦૦ કિવન્ટલ લીલાચારાનું ઘાસ પ્રતિ હેક્ટરે મળી શકે છે. વરસાદ આધારીત ગૌચર ઘાસ તરીકે ૧૫૦ થી ૨૦૦ કિવન્ટલ પ્રતિ હેક્ટરે લીલોચારો મળે છે.

મિશ્ર પાક/આંતરપાક અને પાકની ફેરબદલી:

આ ઘાસને સ્ટાયલો, કલાઈટોરીયા, રજકો, ચોળા કે વાલ જેવા કઠોળ વર્ગના અને જીંજવો તેમજ અન્ય ઘાસ વર્ગના પાકો સાથે મિશ્રપાક તરીકે લઈ શકાય છે. આ ઘાસ સાથે આંતરપાક તરીકે ચોળાનું વાવેતર કરવાથી વધારાનું કઠોળ વર્ગનું સૂકું ઘાસ મેળવી શકાય છે.